

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 5 • mei 2021

INHOUD

<i>Hoogheilig Offer (gedicht).....</i>	<i>97</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (5)</i>	<i>98</i>
<i>De God van de dalen (4, slot).....</i>	<i>102</i>
<i>De Heere op de berg om te bidden</i>	<i>106</i>
<i>Opvoeding van de kinderen</i>	<i>107</i>
<i>Het nut van Gods Woord</i>	<i>110</i>
<i>Een bekeringsverhaal</i>	<i>114</i>
<i>Zijn aangezicht straalde als de zon</i>	<i>116</i>
<i>Houd vast... ..</i>	<i>118</i>
<i>Digitaal samenkomen als gelovigen?</i>	<i>121</i>

Het gezonde onderwijs van Gods Woord

Handreikingen voor persoonlijke en gemeentelijke Bijbelstudies

Welke rol speelt de Bijbel bij een gezonde geestelijke groei? En regelmatig Bijbel lezen, waarom is dat nodig? En hoe doe je dat in een drukke, hectische tijd als vandaag? Hoe leg ik de Bijbel goed uit voor mijzelf? Geeft Gods Woord ons daarvoor bepaalde uitgangspunten of principes? Hoe geef ik op een goede, gezonde manier iets uit de Bijbel aan anderen door? Hoe moeten we vorm geven aan gezamenlijke Bijbelstudies? En wat is de waarde van Bijbelstudies in de gemeente? Wat is ieders rol daarin? En hoe bereid je je daarop voor?

Het valt op hoeveel gelovigen worstelen met dit soort vragen. Vanuit de Bijbel worden er in deze titel handreikingen gegeven hoe we onszelf als Christen geestelijk gezond kunnen voeden. En voor wie een taak heeft om dat Woord door te geven, staan er heel nuttige raadgevingen in voor deze dienst. Het is ons gebed dat dit boek voor veel gelovigen persoonlijk tot zegen zal zijn en dat het ook zal bijdragen aan meer vruchtbare Bijbelstudies zowel in de gezinnen als in de gemeente.

Geschreven door Erwin H.W. Luimes

Bestelcode: 6020

Aantal pagina's: 120, hardback

Prijs: € 9,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Hoogheilig Offer

U, Offer, hoogheilig, voor zonde en schuld,
wij bidden U, Lam van God, aan.

U stierf uit genade aan Golgotha's kruis,
hebt voor onze zonden voldaan.

Hoe leed U, de Reine, tot zonde gemaakt,
verlaten door God, in verdriet.

Uw weeklacht, o Heiland, klonk luid door de nacht;
de heilige God spaard' U niet.

Heere, al onze zonden, zo talrijk en zwaar,
zij brachten U in deze nood.

Maar nu ziet de heilige God ze niet meer;
die schuld is verzoend door Uw dood.

Uw offer, voor God van oneindige waard',
heeft aan al Gods eisen voldaan,
heeft Hem, de Rechtvaard'ge, bevredigd, geëerd.
Wij bidden U, Lam van God, aan!

Paul Waltersbacher

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (5)

De ontstane toestand

In Romeinen 5:17 worden de gevolgen van de handelingen van de beide hoofden verder uitgewerkt: 'Want als door de overtreding van de éne de dood geheerst heeft door die éne, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven heersen door de Ene, Jezus Christus'. Het eerste zagen we ook al in vers 14: door de overtreding van Adam heeft de dood geheerst en hij heerst nog steeds en zal tot aan het einde van het duizendjarige rijk heersen. Maar toen kwam er Iemand anders en Hij bracht de overvloedige genade aan allen die Hem toebehoren. Hij bracht ons de gave van de gerechtigheid. Dat deed Hij voor ons, Hij bracht ze naar u en naar mij. Deze gave van de gerechtigheid betekent hier iets wat God mij wilde schenken: een gerechtigheid op basis van hetgeen ik in Christus geworden ben. Een broeder zei daarover eens het volgende: 'Door de overtreding van Adam werd de mantel van onze onschuld kapotgescheurd en door het offer van Christus werden we met de mantel van Goddelijke gerechtigheid bekleed'.

In het volgende wordt gezegd dat degenen die de gave van de gerechtigheid ontvangen hebben – dat zijn dus wij, de gelovigen – in het leven heersen door die Ene, door Jezus Christus. Dit klinkt op het eerste gezicht onlogisch, want aan het begin van het vers werd gezegd dat de *dood* geheerst heeft en daarom verwacht je nu niet dat het *leven* zal heersen. Maar zo staat het er niet. Nee, God geeft ons meer. Wij *zelf* heersen in het leven, omdat we naar de andere kant van de dood, naar een nieuwe, een opstandingswereld verplaatst zijn. Dat is ook wat de apostel Paulus in Filippi 3:10 zegt: hij wilde de kracht van de opstanding van de Heere Jezus leren kennen, de kracht van het opstandingsleven. Hij wist dat deze kracht nu al in ons leven begint te ontspruiten en niet pas tijdens de opstanding op de jongste dag.

We leven in de omgeving van Degene Die ons dit leven heeft gegeven. We gaan op in dit leven, het is een nieuwe manier van leven. We wandelen ‘in nieuwhed van het leven’ (Rom. 6:4) en we leiden een zegenrijk christenleven.

Weer zien we hier zowel een *overeenkomst*, namelijk dat steeds de daad van het *ene* hoofd alle nakomelingen in dezelfde toestand brengt, als ook een *tegenstelling*, namelijk dat de heerschappij van de dood aan de kant van Adam staat en de heerschappij van het leven aan de kant van Christus.

Reikwijdte en uitwerkingen

De verzen 18 en 19 borduren voort op de gedachte waarmee Paulus in vers 12 begon. Ze geven een wonderlijk antwoord op het daar opgeworpen probleem. Dit probleem bestond uit het feit dat door *één* mens de zonde in de wereld is gekomen en daardoor de dood tot alle mensen is doorgedrongen. En nu leren we dat door de gerechtigheid van de *ene* Mens, Jezus Christus, degenen die het aanbod van genade aannemen, rechtvaardiging van het leven ontvangen.

Maar we zullen de beide verzen nu wat nauwkeuriger onderzoeken. Ze bevatten twee belangrijke beginselen: in vers 18 vinden we de *reikwijdte* van Adams daad en van de werken van de Heere Jezus en in vers 19 vinden we de daadwerkelijke *uitwerkingen* van deze twee handelingen. We kunnen ook zeggen dat we in vers 18 de *verzoening* en in vers 19 de *plaatsvervang*ing voor ons hebben liggen.

Voor iedereen – verdoemenis en rechtvaardigmaking

In vers 18 wordt gezegd dat door *één* overtreding – namelijk die van Adam – ‘de verdoemenis over alle mensen zal komen’. De woorden ‘over alle’ moeten we hier benadrukken. Ze laten de *reikwijdte* van de daad zien. Het gaat er hier niet om of iemand daadwerkelijk verloren gaat, of dat hij aan de verdoemenis ontkomt omdat hij in het werk

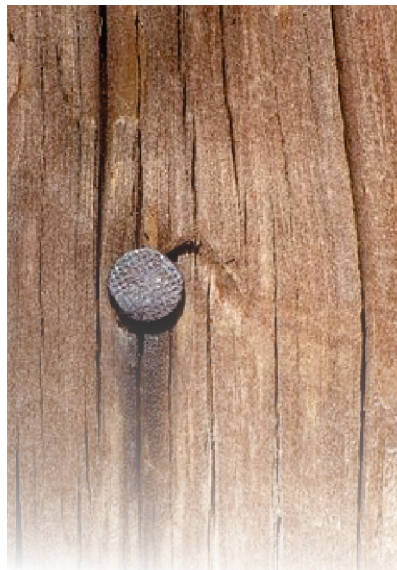
van de Heere Jezus is gaan geloven. Over het geheel genomen richt zich het gevolg van Adams overtreding tegen *alle* mensen.

Hetzelfde geldt nu ook voor de rechtvaardigmaking. In het tweede deel van vers 18 staat dat ‘ook door één gerechtigheid [de gevolgen daarvan zich uit] tot alle mensen tot rechtvaardiging ten *leven*’ komt. Deze gedachte over de verzoening vinden we ook al in Romeinen 3: ‘Gerechtigheid van God door geloof in Jezus Christus *tot allen*’ (vs. 22). Dit betekent dat het werk van de Heere *voldoende* was tot de rechtvaardigmaking van *alle* mensen. Zo groot en geweldig is dat werk! Het komt overeen met dat wat we in Titus 2:11 vinden: ‘Want de genade van God, die voor alle mensen heil aanbrengt, is verschenen’. Daar valt niemand buiten. De Heere Jezus gaf Zichzelf over ‘tot een losprijs *voor allen*’ (1 Tim. 2:6). Dat is een heel bijzonder werk! **Er hoeft niemand verloren te gaan, omdat het verzoeningswerk van de Heere voldoende was om alle mensen te redden, dus ‘voor allen’!** Maar net zoals je de verdoemenis kunt ontgaan, kan men ook aan de rechtvaardigmaking ‘ontkomen’. Je zult er geen deel aan ontvangen als je haar door ongeloof niet aanneemt. Daarom heeft vers 18 het over de verdoemenis en over de rechtvaardigmaking ‘voor allen’ en niet ‘in allen’.

Om de uitdrukking ‘rechtvaardiging ten leven’ te kunnen begrijpen, moeten we eerst duidelijk voor ogen hebben wat rechtvaardigmaking nu eigenlijk betekent. We vinden de uitdrukking al in hoofdstuk 3:20 en in het bijzonder ook in hoofdstuk 4:25, maar dan zonder de toevoeging ‘ten leven’.

Ik wil eerst aan de hand van een voorbeeld laten zien dat rechtvaardigmaking en vergeving twee verschillende dingen zijn: De zoon van een gelovige Christen overtrad de geboden van zijn vader vaak. De vader kende het gebruik om steeds als zijn zoon gezondigd had, een spijker te slaan in een stuk hout dat aan de muur hing. Als de zoon echter de overtreding had bekend, vergaf de vader hem en trok hij

de spijker weer uit het hout. Dat is vergeving! Met enige regelmaat echter kwam ook zijn opa op bezoek. Die keek als eerste naar het stuk hout en telde de spijkers. Soms was er geen spijker te zien, maar dan telde hij de gaten waar de spijkers gezeten hadden. ‘Zes!’ Dan zei hij: ‘Dus je bent alweer zes keer ongehoorzaam geweest!’ Het was voor de vader duidelijk dat dit zo niet verder kon. Daarom maakte hij alle gaten zorgvuldig dicht en smeerde hij er witte verf overheen. Dat deed hij ook bij elk nieuw gat dat ontstond. Toen de opa weer terugkwam, was hij blij over het feit dat er geen enkel gat meer te zien was. Dat is rechtvaardigmaking! Rechtvaardigmaking betekent zó voor God te staan alsof je nooit iets verkeerd gedaan zou hebben.

Maar het begrip ‘rechtvaardiging ten leven’ gaat nog verder. Het betekent ‘op een nieuwe manier voor God staan’ – aan de kant van het leven staan en niet meer aan de kant van de dood. Deze rechtvaardiging krijgt haar karakter door het leven van de Heere Jezus na Zijn opstanding. Dat gaat verder dan hetgeen we in de hoofdstukken 3 en 4 over de rechtvaardigmaking lezen.

Ook hier moeten we weer op de tegenstelling letten. De rechtvaardigmaking ten leven staat tegenover de verdoemenis, zoals eerder in vers 17 de heerschappij van het leven tegenover de heerschappij van de dood stond. Deze tegenstellingen maken ons dankbaar. Ze laten iedere keer weer zien dat de genade meer geeft dan hetgeen door Adam verloren is.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De God van de dalen (4, slot)

Het dal van Beracha (dal van de lof / zegen)

‘Op de vierde dag kwamen zij bijeen in Emek-Beracha. Omdat zij daar de HEERE loofden, gaven zij deze plaats de naam Emek-Beracha. Tot op deze dag heet die zo’ (2 Kron. 20:26).

Dit is een heel gelukkig dal, een kostbaar dal, een ander hoofdstuk over overwinning dat ik wil noemen. Dit is een profetisch hoofdstuk – het heeft aspecten in zich die ons onderwijzen over dingen die spoedig staan te gebeuren. De meesten van jullie zijn wel op de hoogte van het feit dat de toekomstige wereld voorafgegaan zal worden door het oordeel: het religieuze en commerciële Babylon als eerste (Openb. 17 en 18), als tweede het Westerse machtblok, het Arabische machtblok als derde en Rusland als vierde.

Dit hoofdstuk behandelt enkele van de profetieën die er zijn met betrekking tot de Arabische landen in de toekomst. Je herinnert je vast wel dat de koning van het noorden zal komen, met veel geweld, en naar Egypte zal trekken. Daar hoort hij het nieuws uit het oosten en het noorden (mogelijk dat er door God afgerekend wordt met de oosterse en westerse mogendheden bij Armageddon – Openb. 16), waarop hij terugkeert naar Jeruzalem. Als hij bij het dal van Beracha komt, bereikt het nieuws dat dit grote leger Jeruzalem onder de voet wil lopen, Israël (Josafat). Dit herinnert ons aan Psalm 46. De **Heere zal deels ingrijpen voor Zijn volk, daarom worden ze bemoedigd** met *‘Wees stil (geef het op) en weet dat Ik God ben’*. En ondanks dat het leger slechts 25 mijl (ca. 40 km) van Jeruzalem verwijderd was, benaderde Josafat deze situatie op een waardige manier en riep hij een vasten uit. Daarna was er een grote gebedsbijeenkomst in Judea. Josafat en de hele stad verzamelden zich in de tempelhof. Kun je het je voorstellen? Er was niemand afwezig op die gebedsbijeenkomst,

de vrouwen en de kinderen stonden allen voor het aangezicht van de Heere in waarachtig, ernstig gebed en Josafat bad als iemand die eraan gewend was te bidden. Hij citeerde de Schrift en bracht de situatie onder de aandacht. Dit moet een hele ontroerende gebeurtenis zijn geweest.

Dit was een gebedsbijeenkomst die eindigde in een verkondiging door de profeet Jahaziël, die de volgende woorden sprak: *‘Sla er acht op, heel Juda, inwoners van Jeruzalem, en u, koning Josafat! Zo zegt de HEERE tegen u: Weest u niet bevreesd en wees niet ontsteld vanwege deze grote troepenmacht, want niet aan u is de strijd, maar aan God’* (2 Kron. 20:15). Ze bogen in aanbidding neer en ze verhieven hun stem en prezen de Heere. Wat een fijne gebedsbijeenkomst. De volgende dag trokken ze uit om

de grote vijand te treffen en Josafat *‘pleegde overleg met het volk’*. Sommige leiders lopen het gevaar over de heiligen heen te walsen, maar hier was iemand die de heiligen erbij riep, hij raadpleegde het volk en ze wezen zangers aan om voor het leger uit te trekken. De lofprijzing was te veel voor de vijand. **God**

woont in de lofprijzingen van

Zijn volk (Ps. 22:4). De vijand doet vaak een aanval op onze lofprijzing en als die achterwege blijft, heeft hij daar voordeel van. Zo was het niet bij Josafat: ze wezen zangers aan in de frontlinie en trokken de vijand tegemoet. Daarna krijgen we het heerlijke beeld te zien dat veel keren in de Bijbel terugkomt, dat de vijanden elkaar begonnen om te brengen. Dit is een beproefde methode van God om met de tegenstander om te gaan – als God geprezen wordt, begint de vijand zichzelf te verslaan.

**‘Want welk groot volk is er
waar de goden zo dicht bij zijn
als de HEERE,
onze God, bij ons is,
altijd als wij tot Hem roepen?’
(Deut. 4:7)**

Dus toen ze in het dal van Beracha naar hen uitkeken, zagen ze allemaal dode lichamen, net als in Exodus 15. Ze plunderden alle waardevolle spullen van hen en omdat het zo veel was, kostte het hun drie dagen om de buit in te slaan. De Israëlieten loofden de Heere op het slagveld, waarna ze terugkeerden naar Jeruzalem. Ze gingen terug naar de plaats waar ze gestart waren, de tempel. Deze gebeurtenis startte met gebed en eindigde met lofprijzing. We krijgen hier iets te zien van het dal van Beracha, het ingrijpen van de God van het dal, van Josafat, die ongetwijfeld een afspiegeling is van iemand groter dan hij en die in de tempel de lofprijzing leidde en van het lied dat opsteeg tot de God Die Zijn volk zegende toen het door dalen ging.

De God van de dalen

In 1 Koningen 20 zagen we dat God in Zijn genade opkwam voor een volk dat zei: *'de HEERE is God; de HEERE is God'*. Vol genade werd de overwinning aan Israël gegeven door de God van de bergen (hoogten), de God van de dalen. Desondanks is er in dit hoofdstuk één persoon die zeer verachtelijk is en die ik je wil tonen. Die man is Achab. Hij verzocht de Heere, meer dan enige andere koning in Israël, tot woede. Hij verkocht zichzelf om kwaad te doen, aangewakkerd door zijn vrouw Izebel. Nu kan het zijn dat het je niet is opgevallen, maar tijdens de eerste overwinning (toen God de God van de bergen werd genoemd) stond Achab, met 33 koningen tegenover zich, niet in de frontlinie maar in de achterhoede. Wie moest dan oproepen tot de strijd? Het wordt in gang gezet door de jonge mannen, de dienaren van de hoofden van de gewesten. Deze 232 beginnen de strijd, daarna trekken de 7000 Israëlieten op tot de strijd en als Achab ziet dat de vijand omkeert, voegt hij zich bij hen; hij komt naar voren als de overwinning behaald is – verachtelijk noem ik dat! Als we aankomen bij de 'God van de dalen', heeft God een tekenende overwinning gegeven: Israël versloeg 100.000 man voetvolk – verslagen in één dag – en daarna stierven er 27.000 toen er een muur op hen viel in de stad waarheen ze vluchtten: een geweldige interventie. Daarna lezen we over een ontmoeting tussen Benhadad en Achab. Benhadad, moet ik

zeggen, is een religieus type van de Syrische koningen – hij was een afgodsdienaar. Achab zei over deze afgodsdienaar: *‘hij is mijn broeder’* (vs. 32), omdat ook hij een afgodsdienaar was.

Hier komen we aan bij de testvraag, aan het eind van ons gesprek. **Waar ligt je hart? En waar ligt het mijne?** Staan we te kijken naar deze overwinningen, waarin God liet zien dat Hij de God van de bergen en de God van de dalen is? Zijn we toeschouwers? Het hangt er helemaal van af, innig geliefde broeders en zusters, of jouw en mijn hart in beslag genomen wordt door de afgoden van deze wereld, of we genot liefhebben, geld liefhebben, onszelf liefhebben, of dat onze harten in toewijding naar Hem uitgaan, Die de God van de dalen is, de God van de bergen, onze dierbare Heiland en Heere.

Dit is de boodschap die ik wilde delen. De God van de bergen, de God van de dalen, onze God, is geopenbaard door de Heere Jezus, maar de slotvraag is wat er in jouw en mijn hart leeft. *‘Mijn zoon, geef mij je hart, en laten je ogen behagen scheppen in mijn wegen’* (Spr. 23:26). Laat ons verlangen naar Hem uitgaan, Die het waard is geëerd te worden.

D.W. Paterson

De Heere op de berg om te bidden

‘En toen Hij afscheid van hen had genomen, ging Hij naar de berg om te bidden’ (Mark. 6:46).

Eerder hadden de discipelen Hem gevraagd om de menigte weg te sturen (vs. 36). Maar de Heere, Die met ontferming over hen bewogen werd (vs. 34), had andere plannen voor hen. **Ze hadden herderlijke zorg nodig; Hij wilde hen voeden.** De menigte was zo onder de indruk van dit wonder van de vijf broden en de twee vissen dat zij Hem met een Koning wilden maken (Joh. 6:15). Onze gezegende Heere kende het hart van de mensen. Daarin was niet de werkelijke erkenning dat Hij de Gezondene was. Hij wist dat de menigte in Jeruzalem Hem op een dag zou inhalen als Koning (Mark. 11:9-10) terwijl ze een week later hun ware houding zouden tonen door te roepen: ‘Kruisig Hem!’ (Mark. 15:14). De Heere kende hun hart, net zoals Hij dat van ons kent. Hij stuurde hen weg, niet om Zich van hen te ontdoen, maar om ten behoeve van hen te spreken met Zijn Vader. Hij was gekomen om Zijn wil te doen en het is Zijn wil ‘dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen’ (1 Tim. 2:4).

Hier op de berghelling bad en sprak Hij tot Zijn Vader, **omdat Hij voelde wat er werkelijk leefde in het hart van de menigte.** Jesaja geeft zo mooi de gevoelens van de Heere weer, uitgedrukt toen Hij sprak met Degene Die Hem had gezondend: ‘Ik, Ik zei: Voor niets heb Ik Mij vermoeid, nutteloos en tevergeefs heb Ik Mijn kracht verbruikt. Voorwaar, Mijn recht is bij de HEERE, en Mijn arbeidsloon is bij Mijn God’ (Jes. 49:4). De volmaakte Dienstknecht gaf in volmaakte onderwerping Zijn situatie over aan de Heere. Eens zou Hij in volmaakte onderwerping Zijn leven afleggen, niet alleen om Zijn oude volk te herstellen, maar ook opdat het tot een licht van de heidenvolken zou zijn, ‘om Mijn heil te zijn tot aan het einde van de aarde’ (Jes. 49:6b).

Klaas Rot

Opvoeding van de kinderen

De noodzaak van grenzen voor kinderen

Wanneer God kinderen aan een echtpaar toevertrouwt, legt Hij ook de verantwoordelijkheid voor hun opvoeding bij hen neer. Er rijzen veel vragen en er moeten veel beslissingen worden genomen. Wijsheid, consequentheid en liefde zijn noodzakelijk en de opvoedkundige taken vergen veel energie van de ouders. De toenemende onzekerheid in het opvoeden die we om ons heen zien, dringt ook door in de gezinnen van gelovigen.

Een waarschuwend voorbeeld uit Gods Woord

De Bijbel maakt ons duidelijk hoe belangrijk een goede en consequente opvoeding voor kinderen is. David had gefaald met betrekking tot zijn zoon Adonia. Hij had hem nooit een verwijt gemaakt of zijn daden in twijfel getrokken (1 Kon. 1:6). Toen David oud werd, deed deze zoon een greep naar de macht. Dit leidde tot enorme moeilijkheden en ging uiteindelijk ten koste van Adonia zelf.

Concrete voorschriften in de Bijbel

Dit voorbeeld toont aan hoe belangrijk het is om kinderen op de juiste manier op te voeden. Het is belangrijk om grenzen te stellen en deze te hanteren. Ouders – vooral vaders – worden aangemoedigd om hun kinderen op te voeden ‘in de tucht en de vermaning van de Heere’ (Ef. 6:4). Enerzijds mogen zij geen misbruik maken van hun gezag, niet onzorgvuldig handelen in frustratie of woede. Ook mogen zij hun kinderen niet boos maken door middel van buitensporige eisen of een kleinerende behandeling. Aan de andere kant moeten ze er alles aan doen om hun kinderen op te voeden door middel van onderwijs dat gekenmerkt wordt door liefdevolle terechtwijzing, zodat ze zich goed kunnen ontwikkelen.

De onderwijzing maakt de kinderen duidelijk dat ze zich verkeerd gedragen en moedigt hen aan om zich beter te gedragen. Bij de terechtwijzing krijgen de woorden van de onderwijzing het nodige ge-

wicht, zodat ze in het belang van de kinderen kunnen zijn¹. Deze twee elementen zijn belangrijke onderdelen van de opvoeding en kunnen met Gods hulp toegepast worden. Het zou de onderwijzing en terechtwijzing van de Heere moeten zijn – dit toont aan dat de ouders deze taak van de Heere Jezus hebben ontvangen en dat zij het doen in overeenstemming met Hem – alsof Hij het doet. Dan komen de onderwijzing en terechtwijzing overeen met de gedachten en de aard van de Heere Jezus en zal dit een zegen zijn voor de kinderen!

Ouders hebben het Woord van God als belangrijk fundament en leidraad. Timotheüs kende de Schrift van jongs af aan (2 Tim. 3:15). Zonder twijfel hadden zijn moeder en grootmoeder hem dit geleerd. Dit is een mooi voorbeeld van hoe een goede opvoeding gebaseerd is op Gods Woord en leidt tot het planten van dit Woord in de harten van kinderen. Hoe goed is het als vader en moeder in harmonie samenwerken!

De kinderen worden in Gods Woord geroepen om gehoorzaam te zijn aan hun ouders (Ef. 6:1). Ouders kunnen en moeten deze gehoorzaamheid van hun kinderen verwachten en ze kunnen en moeten hen opvoeden om daadwerkelijk gehoorzaam te zijn. Dit zal een zegen zijn voor de kinderen, hun hele leven lang, omdat het hen voorbereidt om gehoorzaam te zijn aan God, zelfs als ze het ouderlijk huis hebben verlaten.

Bij alles moeten we ervoor zorgen dat de opvoeding van de kinderen gebeurt uit liefde voor de Heere en voor de kinderen. Het is een teken van de laatste dagen dat de natuurlijke liefde ontbreekt (Rom. 1:31).

In de gezinnen van gelovigen moet er een oprechte liefde zijn en die moet de sfeer bepalen!

¹ Als we het woord dat in Efeze 6:4 voor terechtwijzing in de basistekst gebruikt wordt, onderzoeken, blijkt dat het ook het idee van opvoeding, onderwijs en correctie bevat. Als we echter in beperkte zin aan discipline denken, dan is het goed dat terechtwijzing alleen volgt als de vermaning niet tot het doel heeft geleid.

De praktische uitvoering

De Bijbel laat ons, zoals zo vaak, de principes zien voor ons handelen. Een deel van deze principes hebben wij besproken. Nu komt het erop aan om deze in de praktijk te verwezenlijken. In het dagelijkse leven komen er veel vragen op en zijn er veel concrete situaties waarin wij als ouders ons goed gedragen moeten. Vaak ontbreekt ons de wijsheid om in bepaalde situaties de principes van God goed toe te passen. Dan mogen wij naar God gaan; Hij wil ons graag antwoord geven (Jak. 1:5). Het is ook een groot goed dat wij als echtpaar, hoewel allebei met een verschillende opvoeding, er met elkaar over kunnen praten en er samen voor kunnen bidden. Dan zullen wij in de kracht van Gods Geest de juiste beslissing nemen en de kinderen de juiste opvoeding geven.

Als een jonge fruitboom wordt geplant, heeft hij goede zorg nodig om gezond te kunnen groeien. Als hij te veel gesnoeid wordt en zon en voedsel ontbreken, zal hij verdorren. Als hij echter aan zichzelf wordt overgelaten, dan is er geen sprake van een ideale groei, gezien de vrucht die ooit van de boom wordt verwacht. Slechte scheuten moeten worden afgesneden. De juiste groei wordt mogelijk gemaakt door een goede verzorging.

Dit voorbeeld toont aan hoe noodzakelijk een evenwichtige opvoeding voor kinderen is. Laten we ons als ouders de nodige wijsheid en kracht laten geven, om de fundamentele eisen van Gods Woord correct uit te voeren. Godvrezende en ervaren ouders adviseren ons vooral om consequent in de opvoeding van de kinderen te zijn. Het is beter om één ding minder te verwachten of te verbieden maar dan consequent gehoorzaamheid te vragen, dan te veel te verwachten of te veel te verbieden en het niet te kunnen eisen. Dat de Heere ons helpt om de juiste balans te vinden.

Christian Rosenthal

Het nut van Gods Woord

‘Maar u, blijf in wat u geleerd hebt en waarvan u volkomen overtuigd bent, omdat u weet van wie u het hebt geleerd, en omdat u van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot behoudenis, door het geloof dat in Christus Jezus is. Alle Schrift is van God ingegeven en is nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk ten volle toegerust’ (2 Tim. 3:14-17).

De apostel staat vlak voor zijn dood. De oproepen aan het hart van Timotheüs in dit derde hoofdstuk zijn zo indringend geschreven omdat Paulus zich voor de laatste keer tot zijn jongste medewerker richt. Alles staat op het punt slechter te worden. De gelukkige en reine toestand in de begintijd van de Gemeente was verloren gegaan. Midden in deze moeilijkheden wordt het grote hulpmiddel voorgehouden: Gods Woord. We hebben de neiging het belang en het nut van de Bijbel voor ons Christenen te onderschatten. Het is van onschatbare waarde om van jongs af onder de goede invloed van de Bijbel geweest te zijn – voor Timotheüs waren het de Schriften van het Oude Testament.

Door de apostel Paulus had Timotheüs niet alleen de waarheid leren kennen, hij was er ook **volledig van overtuigd** (vs. 14). Het is niet voldoende om het Woord van God van huis uit, tijdens de Woordverkondiging of op Bijbelconferenties te horen. We moeten ook merken dat deze Bijbelse waarheden tot ons persoonlijk gericht zijn. Het is absoluut **noodzakelijk om deze in het hart op te nemen en van daaruit tot een persoonlijke overtuiging te komen**. Maar het is niet zo dat we automatisch ons hele leven lang overtuigd blijven van wat nu belangrijk voor ons is. De meest vaste overtuigingen zijn geen garantie voor de toekomst. Daarom is het belangrijk dat we *blijven* bij wat we geleerd hebben en waarvan we volledig overtuigd zijn.

‘Alle Schrift is van God ingegeven’ (vs. 16). Dat betekent dat God Zelf de Auteur van de hele Bijbel is. Niet slechts de inhoud (de Bijbelse gedachten), maar ook de tekst (elk afzonderlijk woord) is door Hem geïnspireerd. Laten we niet twijfelen aan wat hier gezegd wordt, anders verliest de Bijbel zijn autoriteit en kracht voor ons!

We vinden hier 4 uitwerkingen die het Woord van God op ons heeft:

Nuttig om te leren

De eerste uitwerking van het Woord is dat het ons leert Wie God is, Wie Christus is, wat de oorsprong van de wereld en de mensen is, wat Gods plannen voor de aarde en voor Zijn volk zijn. Kortom, het gaat hier om de overdracht van de Bijbelse leer. Dit onderwijs heeft niet altijd direct betrekking op ons praktische leven. Toch moeten we het volgende bedenken: hoewel we het niet altijd op het eerste gezicht zien, heeft de leer toch een veelzeggende invloed op ons gedrag van alledag. Een voorbeeld hiervan: de diepe genegenheid die we voor iemand hebben, blijkt uit het feit dat we hem toevertrouwen wat ons persoonlijk aangaat, ook als het niet op hemzelf betrekking heeft. Zo handelt God met ons als Hij ons leert wat Zijn gedachten zijn. Laten we er dus op letten dat we de leer niet gering-schatten of verwaarlozen!

Nuttig om te weerleggen

Het Woord van God weerlegt door ons in het Goddelijke licht te zetten. Hij houdt ons daardoor onweerlegbare feiten voor waarover niet te discussiëren valt. Het Woord is dus bij machte te lezen en te openbaren wat er in ons hart zit. We zijn ons vaak niet bewust van wat er in ons binnenste zit. De Bijbelse weerlegging openbaart ons daarom onze innerlijke toestand, onze wandel of een verkeerde visie. Hebben we dat al niet eens ervaren? Als we het Woord van God in een samenkomst horen of thuis de Bijbel lezen, krijgen we plotseling

de zekerheid dat God tot ons persoonlijk spreekt. We hebben het echt nodig dat we ons door de Schriften laten weerleggen!

Nuttig om te verbeteren

De weg die we als Christen gaan, is niet altijd recht. Niet dat we ons nou zozeer van God verwijderen, maar door onze zwakheid hebben we het nodig gecorrigeerd en opnieuw afgestemd te worden. Het volgende voorbeeld kan ons helpen dit beter te begrijpen: Tijdens een lange rit op de snelweg kan het gebeuren dat we ons laten afleiden en een beetje uit koers raken. Misschien waren we alleen maar voor een fractie van een seconde ingedut. Nu komt het erop aan de rijrichting direct te corrigeren – voor er een ongeluk gebeurt. Dat is nou precies wat Gods Woord in ons leven bewerkt. Het corrigeert ons! Alleen de Heere Jezus is een weg gegaan die altijd volkomen met de gedachten van God overeenkwam.

Nuttig om te onderwijzen in de gerechtigheid

Met de rechtvaardigheid wordt hier bedoeld wat God voor de praktijk van ons leven juist vindt. In heel wat dagelijkse situaties vragen we ons af:

- Hoe moet ik het doen?
- Wat moet ik kiezen?
- Hoe moet ik antwoorden?

Om naar Gods gedachten op de juiste manier ons leven te kunnen leiden, is het nodig dat de Bijbel ons tot rechtvaardigheid opvoedt².

Al deze werkingen van het Woord van God hebben tot doel dat de mens die God geschapen heeft, volkomen is. Hij moet bekwaam en goed onderwezen zijn om een zaak goed te kunnen verrichten. Soms

² Noot redactie: voor ‘op te voeden’ gebruikt de Duitse vertaling ‘Unterweisung’, dus hetzelfde als het eerste begrip, ‘te onderwijzen’.

ervaren we een bepaald gebrek of een zekere leegte. We voelen ons onbekwaam en zijn niet in staat om te realiseren wat de Heere op ons pad brengt. Dan mogen we bedenken dat het Woord van God ons helpen kan om volkomen te zijn, zodat er geen gebrek in ons is. Soms verliezen we de werkingen die Gods Woord op ons zou moeten hebben, uit het oog. Om ervoor te zorgen dat de Bijbel echter nuttig voor ons is, moeten we ons aan Gods onderzoek onderwerpen en herkennen wat Hij openbaart door ons in het licht van Gods Woord te stellen. Toegegeven, dat is niet altijd aangenaam! Laten we desondanks niet voor Gods blik weglopen, maar daders van het Woord zijn en niet alleen hoorders (Jak. 1:22)! Moge de invloed van Gods Woord op ons ter verheerlijking van de Heere dienen!

‘De wet van de HEERE is volmaakt, zij bekeert de ziel; de getuigenis van de HEERE is betrouwbaar, zij geeft de eenvoudige wijsheid.

De bevelen van de HEERE zijn recht, zij verblijden het hart; het gebod van de HEERE is zuiver, het verlicht de ogen.

De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig. Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat. Ook wordt Uw dienaar daardoor gewaarschuwd, in het houden ervan ligt groot loon’ (Ps. 19:8-12).

Christian Aeberli

Een bekeringsverhaal

van een naamchristelijk meisje uit Turkije

Hallo, mijn naam is A. Yilmaz.

Anderhalf jaar geleden kwam de Heere Jezus op mijn weg en kon ik Zijn genade ontvangen. Ik ben inmiddels 16 jaar.

Voor mijn bekering heb ik veel gedaan wat verkeerd was. In mijn oude leven heb ik zo goed als niets over de Heere Jezus gehoord, omdat ik thuis bij mijn ongelovige ouders ben opgegroeid. Er werd mij alleen gezegd: zolang je in Jezus gelooft ben je gered. Ik heb dat ook van hen zo aangenomen en heb zo mijn leven geleefd, want ik geloofde immers in Jezus en dat moest voldoende zijn, zoals mijn ouders mij altijd hadden voorgehouden.

Toen ik ongeveer 11 jaar oud was begon ik te roken en wisselde ik ook voortdurend van jongens, die ik steeds als vrienden beschouwde. Op een gegeven ogenblik leed ik daar zo onder, dat ik me erg terugtrok en mij ging afzonderen, omdat ik mezelf niet meer in de hand had.

Daarom werd ik een 'geval voor de jeugdzorg' en moest daar om hulp vragen. Op een bepaald moment zocht mijn beste vriendin een kerk, zij kwam terecht bij het gebedshuis in onze stad. Ze vertelde mij erover en ik wilde absoluut een keertje mee om te zien wat ze daar deden. Dit laatste kwam ook wel door het feit dat ik thuis bijna geen vrijheid had en gewoon weg wilde zijn.

Thuis was er steeds ruzie tussen mijn ouders en wel zo erg dat er met potten, stoelen, asbakjes en flessen gegooid werd. Ik zag ook bijna dagelijks dat mijn moeder achter de computer zat te mailen met andere mannen, terwijl mijn vader in Turkije bij zijn moeders sterfbed zat te huilen. Toen hij terugkwam begonnen ze weer te ruziën. Ik kon daar niet tegen en zocht troost bij mijn beste vriendin. Op een gegeven moment vertelde zij mij over een Christelijk kinderkamp met

jeugdgroepen, ik ben toen met haar meegegaan. De dagen tijdens dit jeugdkamp waren heel mooi en we hebben daar erg veel ondernomen en ook veel plezier gehad.

Op een morgen hadden we een samenkomst; ik voelde me erg door het verhaal aangesproken, waardoor ik voor de eerste keer over mijn leven echt ging nadenken. Ik bekeerde mij en wilde voortaan als Christin leven. Dit laatste duurde niet lang, want opnieuw begon ik een relatie met een jongen uit een bevriende gemeente die mij meetrok de verkeerde kant op. Ik ging terug naar de wereld; ik begon weer te roken, raakte aan de drank verslaafd en vertelde mijn moeder dat ik een nacht bij een vriendin zou blijven. Ik liep soms, als mijn moeder mij zocht, eenvoudig bij haar weg, omdat ik wist dat ik iets verkeerd gedaan had en haar teleurgestelde gezicht niet wilde zien. Ik leefde volkomen in de wereld en het ging mij (dacht ik) geweldig goed. Een tijd later bezocht ik toch weer de Christelijke Bijbelclub, maar ik ging heel onregelmatig want de wereld trok mij op dat moment meer dan de gemeenschap met gelovige jongeren.

Op zekere dag stond er ook een jeugdkamp gepland en ik dacht: dat is prachtig. Hoofdzaak voor mij was om weg van huis te zijn. Dit was een heel mooi kamp. Op een morgen hadden we een jeugddienst en daar spraken we over de komst van de Heere Jezus, over het oordeel dat komt over hen die de Heere Jezus nog niet aangenomen hebben en over de tijd van de grote verdrukking. Dit was enorm schrikken voor mij. Ik keek naar mijn vriendin tegenover mij, met wie ik begonnen was mee te gaan naar de Bijbelclub. Zij was al een kind van God en een paar maanden later werd ze gedoopt. Ja, dacht ik bij mezelf: zij is gered! Maar hoe staat het met mij? Kom ik ook in de hemel, of zal ik veroordeeld worden voor de grote witte Troon?

Het werd mij heel duidelijk dat ik, als ik me niet tot de Heere Jezus zou bekeren, naar de hel zou gaan. Ik ging huilend het vertrek uit en sloot mij wanhopig op in de badkamer! Maar ik kon me niet bekeren,

want ik dacht dat ik de moed niet zou kunnen opbrengen om tegen de mensen te zeggen, dat ik een andere weg wilde gaan. Ik kwam de badkamer uit en de pastorale werkers rekenden al op mij, maar ik ging niet naar hen toe. Ik was de hele dag zo verdrietig en ik wilde het onderdrukken. Het lukte na een tijdje ook, en 's avonds kwam ik tot rust en moest bij mezelf vaststellen dat, als ik deze stap nu niet zou doen, ik misschien wel nooit meer geroepen zou worden.

Ik riep iemand en ik mocht op deze avond van 12 augustus 2011 mijn leven aan de Heere Jezus overgeven en op 5 augustus 2012 ben ik gedoopt. Ik ben zo blij, dat de Heere mij genade geschonken heeft. Hem zij de eer!

Beste leiders van het jeugdkamp: ik schrijf jullie dit, omdat ik jullie brieven zo bemoedigend vind. Ik wacht elke maand op deze brieven. Ik zit op dit moment in een dip en het gaat niet zo goed met mij. Het lukt me eenvoudig niet ervoor te bidden. Maar de aanhaling van Psalm 34:19 in jullie brief: *'De HEERE is nabij de gebrokenen van hart, Hij verlost de verbrijzelden van geest'* heeft mij moed gegeven. De Heere Jezus Zelf moge jullie sterken en steeds weer toerusten voor het dienstwerk voor de jeugd!

Jullie zuster in de Heere A. Yilmaz

Zijn aangezicht straalde als de zon

'Hij werd voor hen van gedaante veranderd. En Zijn aangezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht' (Matth. 17:2).

Is de gedaanteverandering niet een beeld van het Koninkrijk zoals dat eruit zal zien wanneer de Heere Jezus als Messias en Koning in Zijn koninkrijk zal regeren? Hoe heerlijk, Jezus, Messias, Koning! Wat een

verandering zal er op deze aarde plaatsvinden wanneer de duizenden jaren van zonde en ellende hun loop gehad hebben. Wat een heerlijk Voorwerp om te aanschouwen – de verheerlijkte Zoon des mensen. Wat zal het zijn voor de heiligen in het duizendjarige rijk om naar dat gezicht te kijken, stralend als de zon.

De enkelen die deze voorafschaduwing van Zijn heerlijkheid zagen, lijken de voorlopers te zijn van verschillende klassen aardse gelovigen die het koninkrijk vormen; sommigen die tijdens de verdrukking onthoofd zijn, worden gerepresenteerd door Jakobus en anderen, die verborgen zullen zijn en ongedeerd de Grote Verdrukking overleven, worden gerepresenteerd door Johannes.

‘En zie, Mozes en Elia verschenen aan hen en spraken met Hem’ (vs. 3). Dezen lijken de twee klassen hemelse gelovigen te representeren die *met Hem zullen verschijnen*. Elia representeert de gelovigen die worden opgenomen zonder te sterven, terwijl Mozes degenen representeert die ontslapen zijn en opgewekt zullen worden. Satan kon redetwisten over het lichaam van Mozes voordat Christus was opgewekt, maar sinds Christus, de Eersteling, is opgewekt, kan hij niet redetwisten over onze lichamen. Nee! In een moment zal Christus aanspraak maken op de lichamen van al de Zijnen, bij Zijn komst (1 Kor. 15:23,51).

De berg der verheerlijking geeft ons een prachtig beeld van de toekomstige heerlijkheid en majesteit van Christus. De hemelse gelovigen, of ze nu opgenomen of opgewekt zijn, allen zullen veranderd en gevormd worden naar Zijn verheerlijkt lichaam. Allen zullen met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Daarna zal op aarde het gelovig overblijfsel van Israël, dat door de Grote Verdrukking is gegaan of tijdens de Verdrukking gedood zal zijn, de eerste opstanding compleet maken en zij zullen zeker leven en duizend jaar regeren met Christus (Openb. 20:4).

C. Stanley

Houd vast...

... de waarheid in liefde (Ef. 4:15)

Terwijl sommigen op de waarheid aandringen en daarbij de liefde verwaarlozen, zijn er anderen die spreken over de liefde en de waarheid veronachtzamen. Paulus roept echter op om aan de waarheid vast te houden en dat in liefde. Dat wil zeggen: het ene doen en het andere niet nalaten. Hierbij komt het vooral op de manier aan. Een harde, maar ook een vleselijke houding past niet bij de waarheid. Maar liefde doet dat wel en dat tegenover broeders, tegenover onwetende en zelfs tegenover dwalende mensen. Een verkeerde houding op dit punt zou alleen maar de waarheid verduisteren.

... het Hoofd van het lichaam, dat is Christus (Kol. 2:19)

Alle leden ontvangen de bevelen direct van het Hoofd, ook al zijn ze door de gewrichten met de andere leden verbonden. Noch hebben de ene leden de andere te bevelen wat die moeten doen, noch moeten afzonderlijke leden eigenmachtig bezig zijn. Dat zou betekenen 'gewichtig doen door vleselijk denken' en dat zou arrogantie zijn tegenover het Hoofd. Ook zijn de leden niet onafhankelijk van elkaar; ze hangen met elkaar samen. Ze moeten ook niet eigenwillig handelen, maar zijn direct aan het Hoofd onderworpen.

... de vrijmoedigheid en de roem van de hoop (Hebr. 3:6)

En wel tot het einde toe. Wie halverwege opgeeft, geeft alles op, want de prijs wint alleen hij die het doel bereikt. Bovendien is het van belang om deze beide punten onwrikbaar vast te houden. Dat doen we enerzijds door alles te laten wat ons van de vrijmoedigheid zou kunnen beroven, anderzijds door alles te doen om de voor ons liggende hoop niet uit het oog te verliezen.

... het beginsel van de vaste grond (Hebr. 3:14)

Ook hier geldt: we moeten dit tot het einde toe onwrikbaar vasthouden. ‘Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg’, roept de schrijver de Christenen uit de Hebreeën toe. Hij wijst hen tegelijk op de grote beloning die dat met zich meebrengt. Wie wil er nou geen grote beloning? We zien het: vasthouden loont!

... de Christelijke belijdenis (Hebr. 4:14)

Het indrukwekkende voorbeeld is ‘de grote Hogepriester, Jezus, de Zoon van God, Die de hemelen is doorgegaan’, Hij Die voor Pontius Pilatus de goede belijdenis beleden heeft. Toen Hij tijdens dat verhoor werd aangevallen om Wie Hij is, deed Hij Zijn mond niet open. Maar toen het om de waarheid ging, sprak Hij wel. Hoe had Hij over de waarheid kunnen zwijgen? Hij was toch de Waarheid. Als de trouwe en waarachtige Getuige moest en wilde Hij getuigenis van de waarheid afleggen.

... de belijdenis van de hoop (Hebr. 10:23)

Deze belijdenis moeten we onwrikbaar vasthouden. Wij die zo gemakkelijk uit balans gebracht worden, hebben deze vermaning ontzettend nodig! Omstandigheden, personen, woorden, teleurstellingen – wat kan er niet allemaal tussen ons en het doel komen! En toch mogen juist wij, de gelovigen, een heerlijke hoop hebben:

- Wij zullen bij Christus zijn, waar het veel beter is.
- Wij zullen Hem zien zoals Hij is.
- Wij zullen Hem gelijk zijn.

We leven midden onder mensen die geen hoop hebben! Moeten wij dan de belijdenis van onze hoop niet trouw bewaren?

... het voorbeeld van de gezonde woorden (2 Tim. 1:13)

Hiermee wordt de nieuwtestamentische leer bedoeld. De apostelen hebben ons die leer onder de leiding van de Heilige Geest door verschillende voorbeelden in hun brieven uitgelegd. Deze vermaning wordt in de eindtijd des te actueler, omdat er meer ongezonde – en dus schadelijke – woorden klinken.

Hoe schreef Paulus het aan Timotheüs? ‘Want er zal een tijd zijn, dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen, om hun gehoor te laten strelen; en zij zullen het oor van de waarheid afwenden en zich wenden tot fabels’ (2 Tim. 4:3-4). Het nieuwe trekt geweldig, maar het verblindt ook. ‘Als je je maar goed voelt’, luidt het devies. Maar de mensen merken niet dat ze geestelijk ziek zijn!

... wat u hebt (Openb. 3:11)

Je kunt alleen maar vasthouden wat je hebt. Hoeveel is ons in Gods Woord toch door Gods genade geschonken! Dit geloof is heel waardevol en we moeten het zorgvuldig bewaren.

We kunnen het echter ook prijsgeven. Het gevaar dat dat gebeurt, is in een tijd waarin over het algemeen Gods heilige Woord wordt losgelaten, bijzonder groot. Daarom waarschuwt de verheerlijkte Heere, Wiens oog zelfs het kleinste detail niet mist. Het is relatief eenvoudig om het geloof vast te houden als iedereen om je heen dit ook doet. Maar het is veel moeilijker om vast te houden als de waarheid over de hele lijn opgegeven wordt. Laten we onszelf toch door de Heere aansporen, want Hij Zelf beveelt ons om vast te houden!

Ueli Furrer

Digitaal samenkomen als gelovigen?

Stof tot nadenken bij een actueel thema

Digitalisering is niet een tendens die pas in corona-tijden is begonnen. Toch wordt het thema, maatschappelijk gezien, door de verbreiding van het virus extra aangewakkerd. Op veel gebieden van het dagelijkse leven – vooral in het beroepsleven – worden veel mensen er veelvuldig mee geconfronteerd. In steeds meer ondernemingen worden bij persoonlijke besprekingen online-meetings toegevoegd, of zelfs er volledig door vervangen. Skype, Zoom, GoToMeeting, Teams of andere programma's maken het ons vrij makkelijk.

Ook onderwijs, opleidingen, congressen en conferenties vinden in toenemende mate plaats op digitale wijze. Virtuele bijeenkomsten maken locatieonafhankelijk werken, leren en communiceren probleemloos mogelijk. Hoe minder men zich van de ene plaats naar de andere hoeft te bewegen, des te beter schijnt het te zijn.

Zoals meestal het geval is, stoppen de maatschappelijke ontwikkelingen niet voor de deuren van de samenkomsten van de gelovigen. Daarom komen er vragen op. Met enkele daarvan willen we ons in dit artikel gaan bezighouden. Tegen de achtergrond van Covid-19 worden de vragen nog urgenter en belangrijker, vooral wanneer de tot nu vertrouwde vrijheid van samenkomen ingeperkt wordt. De beantwoording zal niet op een dogmatische manier plaatsvinden, maar in de vorm van enkele gedachten en overwegingen die – naar ik hoop – op Bijbelse grond gegeven worden en tot verder nadenken aansporen.

Daarbij moeten twee dingen duidelijk zijn:

- a) De Bijbel is geen Boek met uitspraken die ons op elke vraag in ons leven een rechtstreeks antwoord geeft.
- b) Het thema digitalisering speelde nog geen rol toen de Bijbel geschreven werd. We zullen daarom het woord zelf en andere gerelateerde trefwoorden niet vinden in de Bijbel.

Toch geeft Gods Woord ons principes en grondbeginselen die uitgaan boven maatschappelijke trends en die onafhankelijk van de tijd geldend zijn. We moeten deze alleen met wijsheid en met de geboden voorzichtigheid op onze huidige omstandigheden toepassen. Dat is precies wat we willen proberen door vier vragen te beantwoorden die duidelijk relevant zijn:

- Vraag 1: Kunnen en mogen wij als Christenen digitale media gebruiken om de Bijbelse waarheid te verkondigen?
- Vraag 2: Kunnen wij digitaal samenkomen in de Naam van de Heere of is fysieke aanwezigheid vereist?
- Vraag 3: Is het mogelijk (of zelfs zinvol) dat broeders en zusters vanuit huis online een samenkomst van de plaatselijke gemeente volgen?
- Vraag 4: Welke mogelijkheden hebben we in een tijd waarin de samenkomsten in de gebruikelijke vorm vanwege omstandigheden van buitenaf (bijv. een pandemie) tijdelijk niet mogelijk zijn?

Vraag 1: Kunnen en mogen wij als Christenen digitale media gebruiken om de Bijbelse waarheid te verkondigen?

Deze vraag wil ik bij voorbaat graag met ‘ja’ beantwoorden, waarbij het duidelijk moet zijn dat er altijd voor- en nadelen zijn. Ik ben me

bewust van de ‘risico’s en bijwerkingen’ en we moeten daar beslist aandacht voor hebben.

Soms wordt een uitspraak uit 1 Korinthe 2 als argument tegen het gebruik van digitale media aangevoerd. Paulus schrijft: ‘Want wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God geschonken zijn. Hiervan spreken wij ook, niet met woorden, die menselijke wijsheid leert, maar die de Geest leert, geestelijke [dingen] door geestelijke [woorden] mededelende’ (vs. 12-13). Ook het vers uit Prediker 10:1 wordt in dit verband wel eens aangehaald: ‘Een dode vlieg doet de zalf van de zalfbereider stinkend gisten’.

Daarbij moeten we bedenken dat het in 1 Korinthe 2 om het geïnspireerde Woord van God gaat en dat met ‘wij’ in de directe betekenis de apostelen bedoeld worden die Gods Woord onder de leiding van de Heilige Geest gesproken en opgeschreven hebben. Anders zou men met dit argument elke vorm van verspreiding van de waarheid – die uitstijgt boven de directe mondelinge verkondiging – belemmeren, want een ander middel was er in de tijd van de eerste Christenen ongetwijfeld niet (zoals bijv. een Christelijk tijdschrift).

De verspreiding van de Bijbelse waarheid via het internet is op zich geen ‘dode vlieg’ en geen ‘nieuwe wagen’ (2 Sam. 6:3). Het komt eropaan hoe de media gebruikt worden en of zij – die deze gebruiken – door de Heilige Geest geleid worden. Dat geldt zowel voor het Evangelie als voor het onderwijs aan de gelovigen.

Tot voor kort waren het digitaal nog voornamelijk de schriftelijke verkondiging (websites) of audio-opnames van lezingen en conferenties. Maar de laatste tijd zijn mogelijkheden als podcasts, video’s, livestreams en interviews in toegenomen mate in gebruik geraakt. Deze manieren bieden het voordeel dat men vaak een groter publiek bereiken kan – ook zij die men tot nu toe helemaal niet bereiken kon.

Daar komt nog bij dat veel (niet alleen jonge) mensen tegenwoordig niet graag lezen en dat sommige (voor ons onbekende) personen een Evangelisatiebijeenkomst of samenkomsten van gelovigen vermijden. Online worden hier eventueel bestaande drempels verlaagd.

Een ander argument is dat de digitale mogelijkheden het werk voor de zending in het buitenland duidelijk vergemakkelijken. Ook hier geldt dat men op deze manier mensen die men anders misschien nooit bereikt zou hebben met de boodschap van God, bereiken kan. Men kan geïsoleerd levende broeders en zusters, die van de buitenwereld afgesloten zijn, bereiken. Men kan conferenties organiseren die anders helemaal niet – of alleen met heel grote inspanningen – mogelijk waren.

Toch zijn er niet alleen kansen, maar ook risico’s. Deze hebben betrekking op de *zender* en de *ontvanger* van de boodschap:

a) De zender: In een livestream of videotoespraak optreden of een podcast verspreiden, brengt altijd het gevaar van overschatting van de eigen persoon en het zich ‘op de voorgrond stellen’ met zich

mee. Daarbij komt dat de correctie door aanwezige broeders meestal ontbreekt en dwalingen zich zo veel sneller kunnen verspreiden.³

b) De ontvanger: Eén van de risico's van de kant van de toehoorder is, dat het digitale aanbod de 'behoefte' aan de samenkomsten van de plaatselijke gemeente kan verminderen. Het gevaar bestaat dat de samenkomsten in (of: tot) de Naam van de Heere minder bezocht en minder op waarde geschat worden (Hebr. 10:25). Deze mogelijke 'bijwerking' moeten we niet onderschatten. Het kan in individuele gevallen zelfs zijn dat men de voorkeur geeft aan een livestream of videoboodschap boven de Woordverkondiging in de plaatselijke samenkomst, omdat de spreker op internet zogenaamd een betere boodschap heeft of boeiender kan spreken. Dat mag in geen geval zo zijn. Het profetische woord in de samenkomst als gemeente heeft een bijzonder hoge waarde (1 Kor. 14).

De eenvoudigste boodschap in een samenkomst als gemeente heeft altijd de voorkeur boven de beste online-preek.

Vraag 2: Kunnen we digitaal samenkomen in de Naam van de Heere?

Deze vraag wil ik meteen beslist met 'nee' beantwoorden. Dat mogen we niet! Daarbij is het te kort door de bocht om alleen erop te wijzen dat de Bijbel zo'n virtuele samenkomst niet kent. Het woord 'samenkomen' op zich zegt nog niet, of deze in het echt of virtueel plaatsvindt (denk alleen maar aan het Engelse woord 'meeting', waarvan we er vanzelfsprekend van uitgaan dat deze 'werkelijk/live' of 'online' kan zijn). Toch wil ik laten zien dat een samenkomst in de Naam van de Heere de feitelijke (lichamelijke) aanwezigheid van de deelnemers veronderstelt. De aangevoerde argumenten zijn daarbij zowel van principiële als van praktische aard.

³ Maar dat geldt ook in veel gevallen voor traditionele en particulier opgezette websites.

a) Een heel essentieel argument is dat wij online onmogelijk voor het avondmaal van de Heere kunnen samenkomen. Paulus schrijft: ‘Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker *drinkt*, verkondigt u de dood van de Heere, totdat Hij komt’ (1 Kor. 11:26).

Het **breken van het brood** is in de Bijbelse leer gebonden aan de samenkomst van de plaatselijke gemeente. Het is bijvoorbeeld niet mogelijk dat afzonderlijke deelnemers van een virtuele meeting voor zichzelf thuis (dus in verschillende huizen) het brood breken. Dat zou in strijd zijn met de uitspraak ‘... want wij allen nemen deel aan één brood’ in 1 Korinthe 10:17. Dat is online niet mogelijk!

We kunnen virtueel veel doen, maar eten en drinken en de dood van de Heere verkondigen, kunnen we op deze manier niet.

b) Nauw daarmee verbonden is de **collecte van de gelovigen**. Het lofoffer gaat gepaard met het offer van weldadigheid en mededeelzaamheid (Hebr. 13:15-16; zie ook 1 Kor. 16:2). Natuurlijk kunnen we tegenwoordig ook digitaal bijdragen, maar dat is niet de manier waarop de Christelijke collecte plaatsvindt.

c) In 1 Korinthe 14 behandelt Paulus de samenkomst voor de Woordverkondiging. In vers 29 staat er: ‘En dat twee of drie profeten spreken en dat **de anderen oordelen**’. Bij een digitale samenkomst is dat duidelijk moeilijker uitvoerbaar, bij een livestream bijna onmogelijk. Daarom kan een livestream geen samenkomst als gemeente voor de Woordverkondiging vervangen.

d) 1 Korinthe 14:24 veronderstelt de mogelijkheid dat een ongelovige of onkundige plotseling binnenkomt (en dan ervaart hoe de Heilige

Geest werkt). De samenkomsten van gelovigen zijn geen ‘afgesloten ruimtes’, maar zijn **geopend** voor ieder die binnen wil komen. Digitaal is dat in elk geval niet zonder meer haalbaar.

e) In de samenkomsten van de gelovigen wordt er **gezongen** (1 Kor. 14:15). De gezamenlijke lofprijzing is een essentieel element. Digitaal is dat – zoals de praktijk laat zien – buitengewoon lastig.

f) Samenkomsten zijn een **uiting van gemeenschap**, die digitaal eveneens maar heel beperkt in praktijk te brengen is. Hoe moet men bijvoorbeeld elkaar online met ‘een heilige kus’ begroeten? Juist dit punt van de persoonlijke interactie is een groot nadeel van een virtuele ontmoeting op het internet (nog afgezien ervan dat een hartelijke begroeting in tijden van pandemie helaas maar heel beperkt gepraktiseerd kan worden).

Af en toe wordt de vraag gesteld of de ‘plaats’ waar wij vergaderen, niet een ‘geestelijke plaats’ is (Matth. 18:20), dat het dus geen rol speelt of de samenkomst ‘daadwerkelijk’ of ‘virtueel’ plaatsvindt. Inderdaad heeft het ‘waar’ in Mattheüs 18:20 met het Bijbelse *principe* van het samenkomen te maken en niet met de locatie of het gebouw. Anders dan in het Oude Testament komen de gelovigen in de genadetijd niet bijeen in Jeruzalem en niet in een Godshuis (een speciale tempel of een kerk). Het speelt geen rol *welke* locatie het is. Toch moet het een *locatie* zijn.

‘Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen’ (Matth. 18:20).

In de 1^e Brief aan Korinthe wordt zeven keer over het samenkomen van de gelovigen gesproken (hfdst. 11:17,18,20,33,34; 14:23,26). Dat wordt enkele keren uitdrukkelijk met een *plaats* verbonden – en dat kan alleen een daadwerkelijke plaats zijn. Het is de moeite waard de tekstplaatsen afzonderlijk te lezen.

Het is dus duidelijk dat een samenkomen als gemeente (d.w.z. in het karakter van gemeente) alleen dan plaatsvindt, wanneer men daadwerkelijk bijeenkomt.

De plaatselijke gemeente wordt zichtbaar wanneer de gelovigen daadwerkelijk (feitelijk) samenkomen en niet, wanneer ze elkaar anoniem ergens digitaal in het wereldwijde netwerk ontmoeten. Een ‘online-meeting’ kan geen passende vervanging voor het samenkomen in de Naam van de Heere zijn.

De gemeente moet een kandelaar zijn (Openb. 1:20) en Goddelijk licht verspreiden. We kunnen dat op een heel praktische manier bekijken. Een internetadres vindt iemand in de regel alleen wanneer hij er doelgericht naar zoekt. Een bordje in de straat of de Christenen op weg naar de samenkomst vallen toch heel anders op en zijn alleen al daardoor een getuigenis dat de wereld kan opmerken.

Bovendien brengt een voortdurend volgen van alleen online-diensten via internet een aantal gevaren met zich mee: het leidt tot *isolement* (persoonlijke contacten worden niet onderhouden), het draagt bij aan *gemakzucht* (men gaat niet meer op weg om de Heere in het midden van de Zijnen te ervaren) en de kans om *afgeleid te worden* is erg groot (eventjes tussendoor je WhatsApp checken, een email lezen of een kopje koffie zetten enz.).

‘Multitasking’ is weliswaar soms niet verkeerd, maar op geestelijk gebied niet heel erg zinvol en soms zelfs schadelijk. Eén van de voordelen van het bijwonen van de samenkomsten is, dat men over het algemeen minder snel wordt afgeleid, om zich op het essentiële – het aanwezig zijn van de Heere – te concentreren. Online zijn de storende factoren dikwijls aanzienlijker.

Vraag 3: Is het mogelijk (of zelfs zinvol) dat broeders en zusters vanuit huis online een samenkomst van de plaatselijke gemeente volgen?

Het antwoord op deze vraag luidt: Het is mogelijk, maar beslist niet wenselijk. Zoals we gezien hebben, moet de gemeente **daadwerkelijk samenkomen**, en alleen zij die aanwezig zijn, zijn in de Naam van de Heere vergaderd. Als er iemand – vanwege bepaalde redenen zoals bijvoorbeeld ziekte of ouderdom – niet persoonlijk de samenkomst kan bijwonen, maar deze online volgt, zal hij zeker gezegend worden. Maar hij is niet in de Naam van de Heere met de overige mensen vergaderd – en daarmee ontbreekt iets heel cruciaals.

Om deze reden kunnen we beter niet zeggen dat iemand online de samenkomst *bijwoont* of eraan *deelneemt*. Hij *volgt* beter gezegd het samenkomen van de plaatselijke gemeente van buitenaf.

Zo nu en dan wordt ingebracht dat het beter is zo'n online-aanbod (uitzending van samenkomsten) maar helemaal niet aan te bieden. Toegegeven, het brengt aan de ene kant het gevaar met zich mee dat men lichtvaardig in de samenkomst gaat ontbreken, en daarvoor kunnen we alleen maar waarschuwen. Bovendien moeten we eraan herinneren dat de factor 'afleiding' thuis aan het beeldscherm duidelijk groter is dan in een werkelijke samenkomst.

Aan de andere kant mogen we niet vergeten dat er soms oude en zieke broeders en zusters zijn die – misschien al jaren lang – niet aan de samenkomsten kunnen deelnemen. Willen we hen deze mogelijkheid en het genoegen de samenkomsten online te volgen, ontnemen?

Het tegenargument dat men de onlinediensten ook naderhand bezoeken kan, heeft weinig waarde, omdat dat ten eerste – helaas – nauwelijks wordt gedaan en ten tweede heeft dat in de praktijk alleen betrekking op de samenkomst van de Woordverkondiging of de gezamenlijke Bijbelbespreking. We denken hier ook aan ouders die thuis bij de kinderen moeten blijven en zo de mogelijkheid hebben toch iets mee te krijgen. Afwezig moeten zijn vanwege het werk zou op deze plaats eveneens genoemd kunnen worden. We moeten hier voorzichtig zijn met oordelen en ‘gerust verdergaan’ (Jes. 38:15).

Het aanwezig zijn in de samenkomst is in elk geval het nastreven waard. Maar als het helemaal niet anders kan, dan moeten we een ruim hart hebben en met elkaar voor de Heere overwegen hoe van geval tot geval moet worden beslist. Belangrijk is dat de vrede in de gemeente bewaard wordt.

Vraag 4: Welke mogelijkheden hebben wij in een tijd waarin de samenkomsten in de gebruikelijke vorm vanwege omstandigheden van buitenaf (bijv. een pandemie) tijdelijk niet mogelijk zijn?

We zijn de Heere dankbaar dat deze situatie tot dusverre in Duitsland (en ook in Nederland) nauwelijks is voorgekomen. En toch, vooral aan het begin van de Covid-19 pandemie, hebben we meegemaakt dat op sommige plaatsen korte tijd geen samenkomsten waren.

Wanneer het geval zich daadwerkelijk zal voordoen (wat heel nauwkeurig onderzocht zou moeten worden), en er echt geen andere mogelijkheden voor het samenkomen als gemeente meer zijn, dan is er in principe niets tegen om als broeders en zusters elkaar voor een korte periode online te ontmoeten.

Niettemin – en dat moet intussen duidelijk geworden zijn – zijn zulke online-meetings geen samenkomen als gemeente volgens Mattheüs 18:20 (en juist daarom moeten we heel zorgvuldig nagaan of het werkelijk onmogelijk is om als gemeente vergaderd te zijn!). We kunnen dan wel online samen bidden, het Woord lezen en onze Heere loven. Dat alles is een grote zegen. En toch is het nooit een echte vervanging voor het samenkomen als plaatselijke gemeente. Daar moeten we ons goed van bewust zijn.

Het verloop van een online-meeting kan ongeveer net zo zijn als de gebruikelijke samenkomst van de gemeente (afgezien van het breken van het brood). De broeders die het woord voeren (bidden, een Woord of een liedtekst lezen, uitleg geven) zouden dat beslist onder de leiding van de Heilige Geest moeten doen. De aanwezigen moeten moeite doen om zich niet te laten afleiden. En toch blijft het een feit dat het geen geschikte vervanging is. Deelnemers aan zo'n online-meeting zullen het verschil al snel merken.

Afsluitend denk ik aan de vrouw uit Sunem die in een moeilijke tijd voor het volk van God, toch vol vertrouwen zei: 'Ik woon te midden van mijn volk' (2 Kon. 4:13). Dat zal op de lange duur virtueel en digitaal niet goed mogelijk zijn. Met David zeggen we graag: 'Ik ben verblijd, wanneer zij tegen mij zeggen: Wij zullen naar het huis van de HEERE gaan!' (voor ons: naar de samenkomsten; Ps. 122:1).

We kunnen wat leren van Mordechai, over wie we aan het eind van het Boek Esther lezen: 'De Jood Mordechai ... zocht het beste voor zijn volk en sprak tot welzijn van heel zijn nageslacht' (Est. 10:3). Juist in moeilijke tijden met moeilijke vragen zouden we ernaar moeten streven om vredestitelers te zijn.

Samenvatting

De samenkomsten als gemeente hebben een hoge prioriteit, waar we zeker aandacht aan moeten besteden. Digitale alternatieven om de Bijbelse boodschap te verspreiden, kunnen zonder meer gebruikt worden. Toch vervangen ze nooit de eigenlijke samenkomsten van de gelovigen. Maar wanneer individuele broeders en zusters de samenkomsten niet kunnen bezoeken, zijn digitale oplossingen zeker het overwegen waard.

Zelfs in absoluut uitzonderlijke gevallen kunnen we niet digitaal samenkomen in de Naam van de Heere. Maar niettemin kunnen online-meetings een zekere mate van troost, opbouw en gemeenschap geven – hoewel ze in geen geval een vervanging voor een fysiek samenkomen zijn. De belofte van onze Heere: ‘Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen’, is van toepassing wanneer de plaatselijke gemeente daadwerkelijk samenkomt.

*‘Thomas nu, één van de twaalf, Didymus geheten,
was niet bij hen toen Jezus kwam.
De andere discipelen dan zeiden tot hem:*

Wij hebben de Heere gezien!’

(Joh. 20:24-25)

Ernst-August Bremicker

Vertellingen uit de Bijbel (niet alleen) voor
kleine kinderen

Met de Bijbel het jaar door - het Oude & het Nieuwe Testament

Door: N. Fast

240 spannende vertellingen uit het Oude Testament laten jou zien wat God lang geleden heeft gedaan en wat mensen toen met Hem meemaakten. **125 spannende vertellingen** uit het Nieuwe Testament laten je zien hoe Gods plan vervuld werd doordat Jezus Christus op de aarde kwam en stierf voor onze zonden. Daarnaast vertellen ze over het ontstaan en de opdracht van de Gemeente van Christus. Hij is de Redder in Wie we moeten geloven om voor eeuwig behouden te worden; Hij is de Heiland en Heere, Die wij hier op aarde mogen liefhebben, volgen en dienen.

Deze Bijbelverhalen zijn aangevuld met kleurrijke afbeeldingen; ze helpen je om God en Zijn plan voor ieder van ons beter te leren kennen. Om de Bijbelse waarheden beter te helpen begrijpen, worden je telkens na een verhaal ook drie vragen gesteld.

365 dagen – 365 vertellingen – 365 afbeeldingen – 365 x 3 vragen om over na te denken – 6 landkaarten.

Indicatie van de leeftijd: voorlezen: vanaf plm. 6 jaar; zelf lezen: 8-12 jaar.

Bestelcode: 5535

Aantal pagina's: 834, hardback

Prijs: € 25,95

Nadenkertje

Een roofovervaller wordt evangelist

Een evangelist op Sicilië werd, toen hij door een bos liep, gegrepen door een roofovervaller. Terwijl hij hem met een revolver bedreigde, zei de overvaller hem dat hij een vuurtje moest maken om alle Bijbels te verbranden. De evangelist maakte een vuurtje en vroeg toen aan de overvaller of hij hem eerst uit elke Bijbel die hij in het vuur zou gooien, iets mocht voorlezen. Dat mocht.

Uit de eerste Bijbel werd hem toen luid en duidelijk Psalm 23 voorgelezen. De overvaller zei daarop: ‘Dit Boek is goed, je hoeft het niet te verbranden, geef het maar aan mij’. Uit het tweede Boek las de evangelist de bergrede voor, uit het derde over de liefde uit 1 Korinthe 13. Uit elke Bijbel las hij iets voor waarvan hij dacht dat dit het hart en geweten van de rover zou kunnen raken. Inderdaad zei de overvaller bij elk Boek: ‘Dit is goed, geef hier’. Er werd dus niet één Bijbel verbrand, de overvaller nam ze allemaal mee en verdween in het bos.

Een paar jaar later luisterde de evangelist naar de toespraak van een andere dienstknecht van God. De spreker herkende hem direct en zei na afloop: ‘Weet u nog wel van die overvaller die u opdracht gaf al uw Bijbels te verbranden, maar ze ten slotte allemaal meenam, het bos in? Die man was ik. **Het lezen van de Bijbel heeft mij totaal veranderd en mij tot de Heere Jezus geleid.** Nu mag ik weten dat ik Zijn eigendom ben. En ik heb maar één wens: Hem te dienen en andere mensen tot Hem te brengen’.

‘Is niet Mijn woord zó, als het vuur, spreekt de HEERE, of als een hamer die een rots verplettert?’ (Jer. 23:29).